

Arrest

**nr. 65 795 van 26 augustus 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 december 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 19 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 10 mei 2011.

1.3. Op 20 mei 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 mei 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een etnisch Albanese, afkomstig uit Rahovicë (gemeente Preshevë) en u hebt het Servische staatsburgerschap. Sinds 1994 woont u samen met uw echtgenoot S.(...) M.(...) en uw schoonfamilie in Bukuroc (gemeente Preshevë). Op 10 november 1995 zijn jullie officieel gehuwd te Preshevë. De familie van uw echtgenoot heeft u echter nooit aanvaard en van in het begin waren er conflicten. U werd gepest en geslagen door de vader en broers van uw man. Omdat uw man niet naar de politie wilde gaan aangezien het om zijn eigen familie ging, besloten jullie om geen klacht in te dienen. U kon de familiale situatie niet meer aan en daarom verhuisde u één maand voor uw vertrek naar de familie van uw broer in Rahovicë. Op 4 december 2010 vertrok u uiteindelijk naar Duitsland, waar u uw broer bezocht en op 21 december vroeg u asiel aan in België. Ongeveer een week later kwam uw man u vervoegen. U voegde nog toe dat u en uw zoon V.(...) gezondheidsproblemen hebben ten gevolge van jullie familiale situatie. U beschikt over uw Servisch paspoort, uitgereikt op 28 oktober 2009, de paspoorten van uw vier kinderen allen uitgereikt op 2 oktober 2010, en een medisch getuigschrift bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties van de Dienst Vreemdelingenzaken waaruit blijkt dat uw zoon V.(...) last heeft van haaruitval en bedplassen.

B. Motivering

Ik stel vast dat u geen gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Servië te hebben verlaten uitsluitend omwille van uw problemen met uw schoonfamilie. Zo verklaarde u dat u gepest en geslagen werd door uw Albanese schoonfamilie gedurende de jaren dat u samen met uw man en kinderen bij hen woonde (CGVS, pp. 4-6). Voorts verklaarde u geen andere problemen – noch met privé-personen, noch met de autoriteiten – gekend te hebben (CGVS, p. 6). Dit is echter een motief van louter interpersoonlijke, familiale en gemeenrechtelijke aard, dat geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen met uw schoonfamilie geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de Servische autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde in dit verband zelf nooit enig probleem te hebben gekend met de Servische autoriteiten (CGVS p. 6). Hoewel u reeds problemen kende sinds 1994/1995 heeft u nooit een beroep gedaan op de autoriteiten. U verklaarde dat u niet naar de politie bent gegaan omdat het de familie van uw man betrof, hetgeen niet als afdoende uitleg kan worden weerhouden voor uw nalaten (CGVS, p. 5). Het doel van een klacht bij de politie is echter het voorkomen of oplossen van problemen. Bovendien dient gewezen te worden op het feit dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden uitgeput zijn of wanneer nationale overheden van een land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen.

In dit verband voegde u toe dat er Serviërs werken bij de politie (CGVS, p. 5). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er in de Preshevë-vallei wel degelijk mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevë-vallei. Het hoofd van de politie in Preshevë is een etnische Albanees (A.(...) B.(...)). Uit de info blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten.

Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in Servië sedert medio 2007 een nationale Ombudsman, Saša Jankovic, actief is. De taak van de Ombudsman is te interveniëren in het geval dat burgerrechten worden geschonden of in gevallen van professionele nalatigheid van overheidsmedewerkers. Verder zijn in Servië ook meerdere gemeentelijke ombudsmannen actief. Tevens zijn er ook talrijke niet-gouvernementele organisaties actief, die rechtshulp bieden aan personen wiens mensenrechten (zouden) zijn geschonden.

Ten slotte voegde u toe dat u en uw zoon V.(...) psycho-medische problemen hebben ten gevolge van jullie gezinssituatie (CGVS, p. 6). Medische problemen op zich houden echter geen verband houden

met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Ze bevestigen enkel uw identiteit, nationaliteit, en het feit dat uw zoon V.(...) behandeld wordt voor haaruitval en bedplassen, hetgeen niet betwist wordt.

Het feit dat uw broer D.(...) A.(...) (O.V. x.xxx.xxx) en uw moeder S.(...) A.(...) (O.V. x.xxx.xxx) in België erkend zijn als vluchteling kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Hun asielaanvragen zijn immers gebaseerd op fundamenteel verschillende motieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsverplichting zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57ter van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel en het recht op verdediging, voert verzoekster in een eerste onderdeel aan dat niet wordt getwijfeld aan haar identiteit, herkomst, nationaliteit en zelfs niet aan haar feitenrelaas. Zij laakt dat in de bestreden beslissing enerzijds wordt gesteld dat het gegeven dat haar moeder en broer als vluchteling werden erkend niet ten haren gunste kan weerhouden worden omdat de vervolgingsvrees fundamenteel verschillend is, doch anderzijds dit verschil niet adequaat wordt gemotiveerd. Doordat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet afdoende motiveert waarom haar vervolgingsvrees fundamenteel verschillend is van deze van haar moeder en broer en hiervan door de commissaris-generaal ook geen dossier wordt voorgelegd, wordt zijzelf en ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de onmogelijkheid geplaatst om deze motivering in rechte en in feite te verifiëren, aldus verzoekster. Zij meent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hierdoor in de onmogelijkheid is om zijn volheid van bevoegdheid uit te oefenen en met volledige kennis van zaken te oordelen.

In een tweede onderdeel betwist verzoekster de motivering van de bestreden beslissing waar wordt gesteld dat zij de nationale bescherming via de multi-etnische politie niet heeft uitgeput en hierdoor niet aantoonbaar een vervolgingsvrees te hebben in de zin van de Conventie van Genève. Zij benadrukt dat zij conform artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet alle inspanningen heeft geleverd om haar asielaanvraag te staven, zij tevens samenhangende verklaringen heeft afgelegd die niet in strijd zijn met de informatie die gekend is over Servië en geen tegenstrijdigheden waar te nemen zijn tussen haar verklaringen en deze van haar echtgenoot. Verzoekster is het evenmin eens met het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de door haar aangehaalde vervolgingsproblemen geen verband houden met een van de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève. Zij herhaalt dat de commissaris-generaal niet uitsluit dat de feiten die zij aanhaalt plaatsvonden en dat de consequenties van de erkenning als vluchteling in hoofde van haar broer en moeder niet werden onderzocht en stelt, onder verwijzing naar de UNHCR, "Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié", dat het niet evident is om aan te tonen dat zij geen beroep kan doen op de autoriteiten omwille van de familiale problemen die zij ondervindt. Volgens verzoekster wordt bovendien in de bestreden beslissing aangegeven dat er wel degelijk problemen bestaan tussen Serviërs en Albanezen in Servië. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen minimaliseert evenwel de draagwijdte van deze problemen en stelt ten onrechte dat de situatie op heden niet kan beschreven worden als een klimaat waarin vervolgingen plaatsvinden omwille van etnische redenen, aldus nog verzoekster. Zij besluit dat zij wel degelijk voldoende heeft aangetoond dat zij erkend dient te worden als vluchteling, minstens dient haar de subsidiaire bescherming te worden geboden aangezien zij een reëel risico loopt om terug te worden onderworpen aan ernstige schade.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag geweigerd omdat (i) de door haar aangehaalde problemen met haar schoonfamilie van louter interpersoonlijke, familiale en gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de vluchtelingenconventie, (ii) zij voor haar problemen met haar schoonfamilie nooit een beroep heeft

gedaan op de autoriteiten en zij geen afdoende uitleg geeft voor haar nalaten, zoals omstandig wordt toegelicht, (iii) de psycho-medische problemen waar zij en haar zoon aan lijden op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en (iv) de door haar neergelegde documenten enkel haar identiteit, nationaliteit en het feit dat haar zoon behandeld wordt voor haaruitval en bedplassen, bevestigen, gegevens welke niet worden betwist.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 mei 2011 (CG nr. 1023445), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij/zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn/haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn/haar politieke overtuiging. Zoals terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissing, houden de door verzoekster aangehaalde vluchtmotieven, namelijk problemen met haar schoonfamilie, geen enkel verband met één van hoger aangehaalde criteria vervat in de vluchtelingenconventie. Dat verzoekster gepest en geslagen werd door haar schoonfamilie gedurende de jaren dat zij samen met haar man en kinderen bij hen woonde, betreft immers een motief van louter interpersoonlijke, familiale en gemeenrechtelijke aard, zonder enige nexus met de Conventie van Genève. Verzoekster maakt evenmin aannemelijk dat zij omwille van redenen voorzien in voormeld verdrag de bescherming van de autoriteiten van haar land van herkomst niet zou kunnen inroepen. Integendeel, zij verklaarde uitdrukkelijk nooit enig probleem te hebben gekend met haar nationale autoriteiten (administratief dossier, stuk 18, p. 2 en stuk 6, p. 6) en stelde geen klacht te hebben ingediend omdat het familie van haar echtgenoot betrof (administratief dossier, stuk 6, p. 5), wat zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing geen afdoende uitleg biedt voor haar nalaten. Uit verzoeksters verklaringen blijkt derhalve dat zij niet de minste poging heeft ondernomen om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Servische autoriteiten voorzien, welke volgens de informatie vervat in het administratief dossier nochtans voorhanden is. Verzoekster brengt geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat deze informatie niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Zij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij niet de mogelijkheid had om zich te beroepen op de hulp van en/of bescherming door de Servische autoriteiten, noch dat haar hulp en bescherming zou worden ontzegd. Deze vaststellingen worden niet ontkracht door de loutere stelling in het verzoekschrift dat het niet evident is om aan te tonen dat zij geen beroep kan doen op de autoriteiten omwille van de familiale problemen die zijn ondervindt. De Raad benadrukt te dezen nog dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Indien een asielzoeker niet alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput en evenmin kan aannemelijk maken waarom hij/zij onvoldoende beroep deed op de nationale autoriteiten, kan de asielaanvraag alleen op basis van dit motief ongegrond verklaard worden. Verzoekster toont overigens niet aan dat zij zich niet elders in Servië zou kunnen vestigen en dat haar problemen het lokale niveau

overstijgen. Immers, blijkens haar verklaringen woonde zij de laatste maand voor haar komst naar België bij haar schoonzus te Rahovic en kende zij daar geen problemen met haar schoonfamilie (administratief dossier, stuk 6, p. 2 en p. 5).

Dat verzoekster conform artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet alle inspanningen heeft geleverd om haar asielaanvraag te staven, zij tevens samenhangende verklaringen heeft afgelegd die niet in strijd zijn met de informatie die gekend is over Servië, er geen tegenstrijdigheden waar te nemen zijn tussen haar verklaringen en deze van haar echtgenoot en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet uitsluit dat de door haar aangehaalde familiale problemen plaatsvonden, vermag op generlei wijze afbreuk te doen aan bovenstaande overwegingen.

Tot slot is het de Raad niet duidelijk waar verzoekster naartoe wil met haar betoog dat in de bestreden beslissing wordt aangegeven dat er wel degelijk problemen bestaan tussen Serviërs en Albanezen in Servië, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen evenwel de draagwijdte van deze problemen minimaliseert en ten onrechte stelt dat de situatie op heden niet kan beschreven worden als een klimaat waarin vervolgingen plaatsvinden omwille van etnische redenen. Niet alleen leest de Raad dit niet in de bestreden beslissing, bovendien blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster op geen enkel ogenblik gewag heeft gemaakt van problemen die zij als etnische Albanees met Serviërs zou hebben ondervonden, noch dat zij vervolgd werd omwille van etnische redenen of dat zij geen bescherming zou kunnen genieten van de Servische autoriteiten omwille van haar etnie.

2.4. In de mate verzoekster meent dat de bestreden beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd is en niet berust op een zorgvuldig onderzoek omdat hieruit niet blijkt waarom haar vervolgingsvrees volgens de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen fundamenteel verschillend is van deze van haar moeder en haar broer, benadrukt de Raad vooreerst dat dit een bijkomend motief betreft en geenszins een determinerend element vormt om de bestreden beslissing te dragen. Voorts wijst de Raad erop dat elke asielaanvraag of vraag tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen dient onderzocht te worden en dat het loutere feit dat familieleden van verzoekster als vluchteling werden erkend op zich geen bewijs is van haar hoedanigheid van vluchteling. De bewijslast berust te dezen bij verzoekster. Immers, zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn/haar asielaanvraag gerechtvaardigd is. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen zoals die hem worden aangereikt door de asielzoeker.

In casu blijkt uit de lezing van het administratief dossier dat verzoekster zich doorheen de administratieve procedure op geen enkel ogenblik heeft beroepen op de problemen die haar moeder en haar broer gekend hebben. Sterker nog, zij maakte hiervan tijdens haar gehoor voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zelfs geen melding. Gevraagd of zij, behalve de door haar aangehaalde intra-familiale problemen, nog problemen met andere personen of met de autoriteiten kende, antwoordde verzoekster uitdrukkelijk dat dit niet het geval was (administratief dossier, stuk 18, p. 2 en stuk 6, p. 6). Het is de Raad dan ook niet duidelijk waarom verzoekster zich thans plotseling wel wenst te beroepen op de feiten en problemen die door haar moeder en broer in het kader van hun asielaanvraag werden aangehaald, problemen welke overigens door verzoekster niet worden toegelicht. Bovendien laat zij in onderhavig verzoekschrift na te verduidelijken in welke mate haar asielrelaas ook maar enig verband zou houden met de vluchtmotieven van haar moeder en broer. Dienvolgens kan uit niets worden afgeleid dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade dient te worden aangenomen, louter op grond van het vluchtelingenstatuut van een aantal van haar familieleden. De Raad is dan ook van oordeel dat de erkenning van verzoeksters familieleden de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht kunnen plaatsen of dat daardoor afbreuk wordt gedaan aan de vaststelling dat de door verzoekster aangehaalde vluchtmotieven geen verband houden met de criteria die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming zoals vervat in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat wordt derhalve ook niet aangetoond dat verzoeksters rechten van verdediging zouden zijn geschonden. Ten overvloede wijst de Raad er in dit verband op dat de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve procedure en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel geldt in tuchtzaken.

Evenmin kan een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel worden aangenomen. Dit beginsel legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verplichting op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Albanees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.5. De Raad stelt vast dat verzoekster de motivering van de bestreden beslissing niet betwist waar wordt gesteld dat de psycho-medische problemen waar zij en haar zoon aan lijden op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, zodat deze motivering staande blijft en door de Raad tot de zijne wordt gemaakt.

Evenmin betwist zij de motivering met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door verzoekster voorgehouden vrees voor vervolging.

2.6. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoekster weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en zij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont zij aan dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. Waar verzoekster in fine vraagt om in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug over te maken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en te bevelen om bijkomende uitleg te geven en bijkomende stukken voor te leggen omtrent de erkenningsdossiers van haar broer en moeder, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit hetgeen voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS